



Sygn. akt III KK 768/18

## **WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczak

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie **T.B.**

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 października 2019 r.

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego  
na niekorzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w G.

z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt VI K (...)

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. odnośnie nieorzeczenia  
środka karnego, i w tym zakresie sprawę T.B. przekazuje Sądowi  
Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.**

### **UZASADNIENIE**

T.B. został oskarżony o to, że w dniu 26 listopada 2017 r. w W., na ul. Ś.  
woj. (...), kierował samochodem marki C. nr rej. (...), pomimo zakazu kierowania  
wydanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K (...),  
zakazującym mu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres pięciu lat, tj. o  
czyn z art. 244 k.k.

Wyrokiem nakazowym z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt VI K (...), Sąd Rejonowy w G.:

1. uznał oskarżonego T.B. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, zakwalifikowanego jako występki z art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,
2. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 250 złotych, w tym 180 złotych tytułem opłaty.

Kasację od powyższego wyroku, na niekorzyść skazanego, wniósł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 42 § 1a pkt 2 k.k., polegające na nie orzeczeniu w wyroku nakazowym, skazującym oskarżonego za przestępstwo z art. 244 k.k., obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, **wniósł** o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..

**Sąd Najwyższy, zważył, co następuje.**

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwoliło rozpoznać ją w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Zaskarżony wyrok wydano bowiem z rażącą obrazą przepisu prawa materialnego, tj. art. 42 § 1a pkt. 2 k.k., wskazanego w zarzucie kasacji.

Ustawą z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 966) wprowadzono przepis art. 42 § 1a k.k., obowiązujący od dnia 1 czerwca 2017 r., zgodnie z którym sąd orzeka m.in. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo określone w art. 244 k.k., jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem nakazowym z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt. VI K (...), skazał oskarżonego T.B. za przestępstwo z art. 244 k.k., popełnione

w dniu 26 listopada 2017 r. i polegające na niestosowaniu się do nałożonego (orzeczeniem sądu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że oskarżony T.B. dopuścił się przestępstwa z art. 244 k.k. po wejściu w życie unormowania z art. 42 § 1a k.k., co obligowało Sąd Rejonowy w G. do orzeczenia wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sąd Rejonowy w G., z rażącym naruszeniem wskazanego wyżej przepisu prawa materialnego, powyższego obowiązku jednak nie dopełnił.

Z podanych wyżej powodów należało uznać kasację za oczywiście zasadną. W konsekwencji konieczne się stało uchylenie, w zaskarżonej części, wyroku będącego jej przedmiotem i przekazanie - w tym tylko zakresie - sprawy Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy, z mocy art. 537 § 2 k.p.k. i art. 535 § 5 k.p.k., orzekł jak w wyroku.

as